

Hanne Kvist tegner med ord og skriver i billeder

Børn er visuelle og hurtigopfattende og kan sagtens afkode små følgehistorier i illustrationerne til en fortælling, lyder det fra en af Danmarks førende forfattere og illustratører af børnebøger.

Hanne Kvist har vundet flere priser, bl.a. Danmarks Skolebibliotekarers børnebogspris 2005 og Kulturministeriets Forfatterpris for børne- og ungdomslitteratur 2017. Hendes seneste udgivelse er 'Træet, dyrene og os'. Gyldendal 2017.

HVAD ER I DINE ØJNE EN GOD BILLEDBOGSILLUSTRATION?

Gode illustrationer skal både hænge sammen indbyrdes og fungere i samspil med teksten. Det er vigtigt, at tekst og billeder smelter sammen, så de danner en helhed. De to ting kan ikke undvære hinanden.

NÅR DU LAVER EN ILLUSTRATION, HOLDER DU DIG SÅ TIL DET SKREVNE, ELLER FÅR DU LYST TIL AT LADE ILLUSTRATIONEN FORTÆLLE LIDT MERE?

Jeg tror, at alle tegnere ønsker at bidrage med noget, der rækker ud over teksten.

Illustrationerne kan sagtens lægge noget til teksten, for eksempel en ironisk distance, eller understrege en lille spænding, der er i fortællingen.

Børn er både visuelt orienterede og hurtigt opfattende. De har ingen problemer med at afkode følgehistorier i illustrationerne.

KAN MAN TALE OM EN TREND INDEN FOR ILLUSTRATIONER TIL BØRNEBØGER?

Hmm. Jeg holder jo mest øje med det, jeg interesserer mig for. Der udgives mange flere børnebøger end tidligere, så det er svært at overskue. En del af dem kan man måske kalde lidt "industrialiserede". Dem interesserer jeg mig mindre for. Men generelt vil jeg sige, at hvis man kigger tilbage til 1970'erne og 1980'erne, er illustrationerne nok blevet mere avancerede og kunstneriske. Det, man kalder "bølgen fra Kolding" (red. bemærkning: Designskolen i Kolding) med Cato Thau-Jensen, Mette-Kirstine Bak m.fl., har betydet meget. Men udviklingen i illustrationer hænger selvfølgelig også sammen med det sproglige udtryk, som i dag ofte er mere præcist registrerende end tidligere. Det gælder ikke mindst i ungdomslitteraturen.

Hanne Kvist på Forfatterweb

Hanne Kvist er repræsenteret på forfatterweb.dk med ikke mindre end to portrætter – et som forfatter og et som illustrator. I alt er der pt. mere end 1.000 portrætter på Forfatterweb, heraf en del børne- og ungdomsforfattere og illustratører.

I småbørnsbøger er vi nok i modsætning til tidligere ikke så bange for at bruge begreber, som børn ikke kender. Børn er jo i udgangspunktet vant til, at der er ord, som de ikke helt forstår. Det gør ingenting. De hopper bare videre og får noget ud af historien alligevel.

Men når det er sagt, vil der også altid være klassikerne. De er jo klassikere, fordi de er god litteratur.

HVOR KOMMER IDEERNE TIL DINE HISTORIER FRA?

Da jeg for mange år siden begyndte at skrive, tænkte jeg, at mine historier skulle komme indefra – fra mig selv.

Sådan har jeg det ikke i dag. Nu tænker jeg, at jeg skal lytte og betragte tingene omkring mig, så kommer ideerne. Inspirationen kan komme fra et brudstykke af en samtale i supermarkedet, fra at kigge på kunst og naturligvis også fra at læse. Mit hoved – og mit skrivebord – er fuldt af ideer. Sådan er det bare. Faktisk kom inspirationen til 'Dyr med pels – og uden' fra en russisk roman, som jeg lige nu har glemt titlen på, hvor en person kaster sin kærestes ting ud af vinduet. Den scene havde en god energi, så den blev inspiration til indledningen i bogen.

HVILKE TANKER GØR DU DIG OM MÅLGRUPPEN, NÅR DU ILLUSTRERER?

Jeg gør mig i det hele taget ikke ret mange tanker om målgrupper. Jeg vælger selvfølgelig en lidt anden streg, når

jeg illustrerer ungdomsbøger i forhold til børnebøgerne, men først og fremmest laver jeg de ting, jeg selv kan lide. Det skal være interessant og inspirerende for mig selv, ellers ville det ikke være en god proces. Og så håber jeg på, at andre også kan lide det, jeg laver.

HVAD ER DET VIGTIGSTE, NÅR DU SKRIVER TIL BØRN?

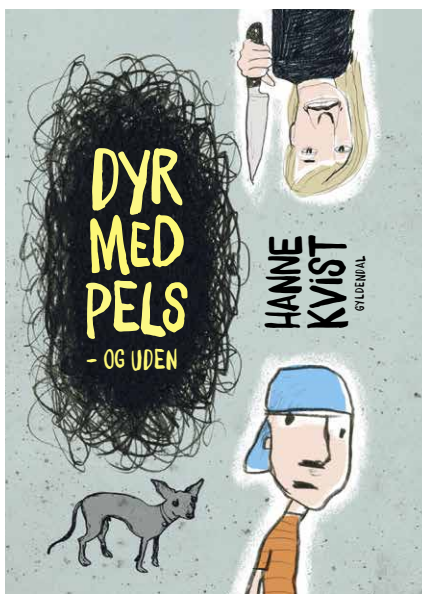
Det er sproget. Altid sproget først. Og så en god sætning at sætte gang i historien med.

Mit udgangspunkt er aldrig et emne. Det ville falde mig helt unaturligt, hvis jeg skulle sætte mig ned og tænke over, at nu skulle jeg i gang med at skrive en bog om for eksempel skilsmisse. 'To af alting' er jo på en måde en skilsmisshistorie, men sådan opfattede jeg den ikke, da jeg lavede den. Det var først bagefter, da der var én, der sagde til mig, at den handler om skilsmisse, at det gik op for mig, at det gjorde den jo.

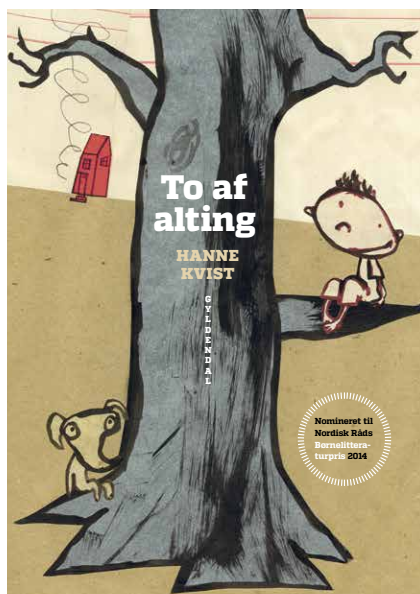
Hvis jeg skal rangliste, hvad der er det bærende i min arbejdsproces, så er det sproget, karakterne og relationerne. Plottet i historien kan også betyde noget, men det er ikke det, der som udgangspunkt driver processen.

Når jeg har fundet et godt startskud på historien, så skriver jeg typisk omkring 30 sider, sender dem til min redaktør og beder hende med mange undskyldninger se på, om det her overhovedet kan blive til en historie. Med en kyndig redaktørsparring går det i reglen godt.

Dyr med pels – og uden. Gyldendal 2016.

To af alting. Gyldendal 2013.

Charterferie. Illustreret af Cato Thau-Jensen. Carlsen 2014.

HVORDAN OPLEVER DU FORSKELLEN PÅ AT ILLUSTRERE DINE EGNE TEKSTER OG ANDRES?

Før i tiden skrev jeg hele teksten færdig, før jeg gik i gang med illustrationerne. Nu arbejder jeg med tekst og illustrationer samtidig. Det får tekst og billeder til at vokse bedre sammen.

Når andre illustrerer mine fortællinger, som fx i 'Charterferie', der er illustreret af Cato, og 'Osvold og gåden om ketchup', der er illustreret af Rasmus Bregnhøj, så blander jeg mig kun, hvis illustrationen ikke passer med teksten. Som regel har tegneren nogle bedre ideer, end jeg selv ville have haft. Til Rasmus Bregnhøj skrev jeg: "Det er ikke sikkert, at alle personerne er mennesker." Så blev hovedpersonen en bjørn.

KAN DU FORESTILLE DIG AT ARBEJDE MERE MED TEGNESERIEFORMATET?

Ja. Helt sikkert. I 'Dyr med pels – og uden' er der en tegneseriesekvens midt i fortællingen. Den kunne jeg godt tænke mig at lave en opfølgning på. Som ren tegneserie.

HVORDAN HAR DEN ILLUSTREREDE BØRNEBOG DET – KAN DEN OVERLEVE ANGREBENE FRA IPADS OG 3D-FILM?

Derfra, hvor jeg ser verden, så ja. Det taktile element og hele læsesituationen med den trykte bog er stærkt. Den trykte bog bliver svær at udkonkurrere. Men selvfølgelig ... iPad'en som underholdning og som barnepige fylder meget i børns hverdag. Så det er svært at sige. Men så bliver det nok bare til noget andet godt.

HAR DU NYE PROJEKTER I STØBESKEEN?

Masser! På skrivebordet lige nu hober der sig både en roman for børn op, nogle småbøger i samarbejde med Lilian Brøgger og en billedbog, som Signe Parkins laver tegningerne til. Og så for øvrigt også – apropos det, vi talte om med tegneserier – en nyudgivelse af 'Drengen med sølvhjelm' som graphic novel. Lige nu sidder jeg og udvælger, hvilke tekstelementer, der skal med. Det er Rosinante, der er forlaget, og Rasmus Meisler, der skal illustrere den.

Albus

1. november lukker Aarhus for første gang dørene op for Albus – en ny international festival om børnelitteratur, der fremover vil blive afholdt hvert andet år.

Albus' mål er at "blive den festival i Nordeuropa, hvor forfattere, illustratører, forskere, formidlere og forlag mødes for sammen med børn og andet publikum at hengive sig til børnelitteraturens mangfoldige universer".

(Kilde: <https://www.aakb.dk/temaer/albus-festival>)

Festivalen løber fra den 1. til den 4. november 2018 og finder sted på Dokk1/bibliotekerne. DBC er med til at sponsere Albus.